

han har fremsat sin Indsigelse — jeg tør vel sige det — paa en saa stærkt afvisende Maade, at jeg i alt Fald ikke vil paatage mig at føre Ordet for Endringsforslagsstillerne for at vise, at den høitærede Justitsministers Udtalelser dog vistnok vare noget for stærke, vil jeg tillade mig at opholde Thinget et Dieblit med at vise, at Forslagsstillerne have fuldkommen Ret i at stille Endringsforslag ogsaa med Hensyn til Renterne og til gjennem deres Ordfører at udtale sig saaledes, som de have gjort. Jeg skal ikke her komme med Beviser, hentebe fra Forholdets egen Bestaffenhed, for, at der kan indløbe Misligheder, men saaledes som Bogholderiet og Kassererforretningerne ere indrettede, kunne de stee. Ligesom jeg før vedspøiede en Erfaringsbemærkning, kunde jeg her tilføie, at det er Noget, man kan tænke sig, og jeg vil sige, at det er steet. I Midten af 1864 blev der fældet en Dom over en ved Kjøbenhavns Overformynderi ansat Bestillingsmand, en Assistent, hvorved han ikjenktes 3 Mars Forbedringshuusarbejde paa Grund af Misligheder, som han i et stort Omfang havde udøvet ifølge sin Stilling ved Kjøbenhavns Overformynderi. Havde disse Misligheder blot bestaaet i, at han havde skrevet falske Navne, at han havde taget Dwitteringsbeviser, udfyldt dem og ladet Andre tegne falske Navne paa dem, vilde jeg slet ikke lægge nogen Vægt derpaa, thi imod den egentlige forbrøderiske Virksomhed kan ingen Lov sikke; men — og det er det, jeg vil fremhæve for det ærede Thing for at styrke Endringsforslaget — Grunden til, at disse Misligheder kunde finde Sted, var den Maade, hvorpaa Forholdet i det Hele er indrettet ved Kjøbenhavns Overformynderi, hvorefter den daglige Revision ikke kan komme paa Spor efter saadanne Misligheder. Det ærede Thing vil kunne gjøre Krav paa, at jeg retsfærdiggjør min Anke over, at den daglige Revision i Forbindelse med Bogholderiet ikke er istand dertil, uagtet de Folk, der udføre disse Functioner, ere i Besiddelse af en Dydighed og Iver, der staaer høit over min Noes, men det ligger i Tingens egen Natur. Den omtalte Person havde blandt de forskjellige Misligheder, som bleve lagte ham tillast, begaaet denne — og det var steet med Hensyn til flere Personer —, at, naar En var

kommen med en Dwittering for udbetalte Renter, bleve de anviste til Udbetaling, optagne i Kassebogen, noterede af Bogholderen, og Dwitteringen derpaa lagt hen paa det Sted, hvor Dwitteringerne samlede. Hermed var altsaa forsaavidt den Sag klar, men efterat der var gaaet saamange Dage, at den Paagjældende meente, at den daglige Revision naturligviis ikke kunde blive opmærksom derpaa, tog han en Renteblanket, udfyldte den, lod et falsk Navn skrive og derefter kom den paany til at figurere i Kassebogen og blev noteret i Bogholderiet. Saaledes kunde han, naar han havde villet, være bleven temmelig længe ved, ja næsten i det Uendelige, thi hvorledes skulde det være muligt, at den, der foretog den daglige Kasserevision den 17de December — jeg tager neppe Feil af Datoen — skulde kunne vide, at der for f. Ex. 13 Dage siden var udbetalt 100 Rd. i de samme Renter. Det kan ikke iagttages ved den daglige Revision. Det er klart, at der i Kassebøgerne maatte komme til at figurere et større udbetalt Beløb, end der i Virkeligheden skulde have været udbetalt, f. Ex. naar der af det samme Beløb 3 Gange var udbetalt 200 Rd. i Renter, hvoraf den Paagjældende havde tilvendt sig 400 Rd., og dette medførte altsaa igjen, at der maatte træffes Foranstaltninger igjennem andre Misligheder, for at et saadant Beløb ikke skulde komme ind i Bøgerne, men Forholdet kunne udjævnes. Alt dette, mine Herrer, troer jeg vil gjøre det aldeles klart for Dem, at man ikke kan lade det beroe ved den daglige Revision, og jeg vil tilføie, at jeg anseer dette Punkt for at være saa vigtigt, at jeg, selv om den høitærede Minister gjorde Lovens Vedtagelse afhængig af, at Thinget ikke vedtog dette Endringsforslag, dog, naar virkelig Hensynet til en sikker Administration er Hovedforinaalet for Loven, maa tilraade Thingets ærede Medlemmer at stemme imod den. Saaer man ikke en aarlig Revision eller i alt Fald Noget, der fuldstændig kan stilles ved Siden af den, opnaaes der ikke Sikkerhed. — Det sidste Led, som den ærede Ordfører omtalte, var, at man ikke ved den daglige Revision kunde have Sikkerhed for, at alle de Capitaler, de Værdipapirer kom ind i Overformynderiet, som skulde blive der under